

TALLINNA LINNA KESKRAAMATUKOOGU
 SISSE TULNUD: 3-10-59
 VASTATUD: 7-10-52

Kes on juudid?

Juutide rahvuswaenuline õpetus.

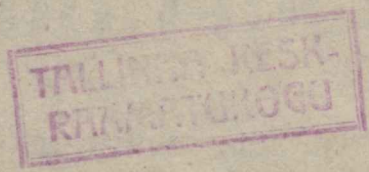
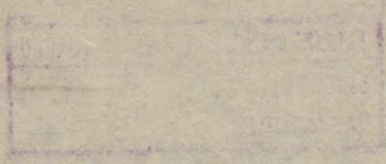
Wäljawõtted juutide piiblist (talmudist).

A 5461.

Eölge Leipzigis wäljaantud saksa keelsest broshüürist.

TALLINNA KESK-
 RAAMATUKOOGU
 SE 10478

AR
 110818

D.-ü. „Trükk ja Kirjastus“. Tartu, Aleksandri t. 14.

Gesjõna.

Kes on juudid? Meie teame, et juudid on iseäraline tõug rahwast, keda wana testamendi järele Zisraeli rahwaks hüütakse. Meie teame ka, et juudid on need, kes Kristust, kes nende usus revolutsiooni sünnitada tahtis, hulka mõistfid ja teda risti peale lüües surmasid. Kristus, sattudes juudi rahhide hulka templisse ja õppides seal nende salapäraseid seadusi, ja olles teiste waadetega, leidis, et need seadused polnud head ega õiged, tahtis neid ümber luua, mispärast keda tabas saatus, misjuguft tabab igat revolutsionääri.

Jgapäewases elus näeme, et juudid igal pool ja igas kohas kauplemisega ja äritegemisega omale ülespidamist leiawad, olles mitte-juutidest felles asjas kaugel ees. Wähe leidub neid juute, kes töötgemisega oma igapäewast leiba teeniwad, ja kui, siis ka ifka ettemõtjana ehk iseseiswalt töötajana. Põllumehi juute ei leidu Euroopas peaaegu mitte tugugi.

Juba sellest näeme, et juudid mingijugusesse iseäralisesse seisukorda asetatud on. Kui meie aga nende piiblistse (talmudisise) tungime, fealt leiame imestust ja jälguft äratawaid ebakõblisi õpetusi ja ettekirjutusi. Talmud on salajane juutide õpetus, mille järele nad elama peawad ja ka weel praegugi elawad, ehk nad küll seda ümber lüfata püüawad. Talmudisise tungimine mitte-juutidele on kõwasti keelatud ja juuti, kes mitte-juudile midagi talmudi salajastest õpetustest edasi annab, ahwardab surmanuhtlus, nagu äraandjat.

Siiski on keele- ja ajaloo-uurijad niikaugale jõudnud, et talmud ja selle õpetused juba teistesse keeltesse ümber tõlgitud ja seega ka mitte-juutidele teatawaks saanud. Nendest talmudi õpetustest näeme, et juudid on teiste rahwaste salajased waenlased, mida ka Moosese raamatutes wanas testa-

mendis küllalt arusaadavalt öeldud, sest Moosese, Jelaia ja teiste kirjutused vanas testamendis on eriti Jisraeli rahvale, s. o. juutidele, kirjutatud, mis neile seaduseks peavad olema. Edaži selgub talmudist, et juudid peavad teistest rahvastest täiesti lahutatud olema, usu, kommete, pühade jne. poolest. Eeda näeme ka igapäewases elus, sest arwa mõni üffil juut segab ennaft teistesse rahwustesse, wõttes sealt omale naist ehk minnes sinna mehele. Küll aga on juutidele lubatud läbikäimist wõõraste naistega, ja ifegi junnitakse neid sarnasele läbikäimisele. Juutidel ei tarwita talmudi õpetuse järele mingisugust kõlblist kohusetunnet olla mitte-juudi vastu, ja teda võib petta, tüsjata, tema vastu igasugust kawalust tarwitada, mida aga omasuguse (juudi) vastu tõwasti keelatakse. Ka on lubatud pettus wõõra riigi vastu, kohtu ees walet wanduda, misugust walewanne andmist neile lepituspäewal andeks antakse. Siegi salatamine on lubatud.

Räesolew wiht on Sakjamaal, Leipzigi linnas ilmunud sakiakeelse broshüüri tõlge, mis juba teise wäljaandena mitmesümnestuhandes eksemplaaris ilmunud. Lafeme tõlkel enesel rääkida, misuguseid wäljawõtteid asjatundjad kohtu ees tõendada wõiwad.

Wäljaandja.

Tõlge faktileelsest broshüürist.

Waitoleku arvamise all, et juutide usuõpetus samasugusel kombealusel põhjeneb, kui teised usuõpetused, on juutidele kõikides kultuur-riikides ühesugused kodanlikud õigused antud ja nende usulisele õpetusele kaitse lubatud. Riiginõhed arwasid, et juutlus ainult jumala-austuse kõrwalenihtumise vormi kujutab ja ennast ainult wälise jumalatumustamise kommete tunnustamises eraldub. Seepärast ei saadud taistada juutide ühedõiguslisteks tunnistamist teistes rahwustes.

Need umbarwamised olid wõimalikud ainult seepärast, et meie täielikus mitteteadmises olime juutluse olemuse ja tema õpetuse üle. Need näitused ennast ekslikuks. Juutide kogudustele makswate õpetuste ja seaduste lähem uurimine näitab, et juutide eluwaatlused, kombe- ja õigus-aruusaamine teistest rahwastest palju lahku läheb ja halwasti ühte sünnib. Juudi rahwas tunneb end ilmõildumata lõhe läbi teistest rahwastest lahutatuna ja lükkab igasuguse ühistunde nendega enesest eemale. Juudid loewad ennast „wäljawalituks“ rahwaks, Jumala isepäralisteks armualusteks. Nad waatawad põlgtusega teiste rahwaste peale, keda nad rojaseks peawad. Nende rabbide (õpetajate) kirjutused räägiwad ainult jälestusega ja põlgtusega mitte-juutide rahwastest (Gojim, Akum) ja seadawad neid loomadega ühesugusele astmele.

Kiisugune on juudi rabbide terawmõtteline arusaamine. On mitte-juudid ainult loomad inimeste kujul, siis on selge, et nende jaoks ka ühtki kõlblist kohust tarwis pole ja nad inimeste õigust nõuda ei wõi. Tõeliselt on rabbide seaduse järele mitte-juudid õiguseta. Nende jaoks lubatakse ainult niipalju õigust, kuipalju see juutide eneste huwides seisab, sest kui orjalikud loomad peawad nad niipalju teenistuswõimsateks hoitud saama, et nad juutidele töötada ja kasulikud olla wõiwad.

Et need eelpooltoodud seletused mitte mõttekujutustest tekkinud äsjitawad umbarwamised ei ole, seda tõendawad allpooltoodud sõna-sõnalised wäljawõtted juudi usuõpetusest (talmutift).

Darkus õpetab juutidele, nende põlgust ja waenu mitte awalikkuse ette tuua, et arwu poolest üleolewa „ilmarahwa“ meelega mitte enese peale tõmmata. Nii nõuawad rabbid waljult nende õpetuste ja seaduste salajasheidmist. Talmud ähwardab seda surmaga, kes mitte-juudile talmudi õpetust teada annab. Kui aastal 1892 mõned saksa õpetlased Schulchan-aruch'i tõlget wälja anda tahtsid, hoiatati juudi kirikutes (sünagog) selle ettewõtte toetamise eest ja üks Lembergi linna juudi ajakiri kirjutas sel puhul: „Schulchan-aruch'i“ tõlke nõudmine oleks ülim nurjatus ja jumalasalgamine. Seft see tõlge saab, kui ta teostub, jälle wiletsust meie laela toonia, nagu see kolmsada aastat tagasi Hispaanias sündis.“

Kõik awalikkude ametikohtade ja walitjaste poole pöördud nõudmised, et waieluste all olewaid küsimusi talmudi õpetusest parteita asjatundjatekt läbi uurida lasta, on — juutide toimekusel — eitawalt otstustatud.

Nii on juutide seadused suuremale rahwahulgale ja samuti ka mitte-juutide walitjastele tänaseni saladuseks jäänud. Mis iseseiswate õpetatud hommikumaa keelte uurijate ja hebrealaste poolt sellest awalikkuse ette toodud, katsutakse juutide poolt „waleks“ tunnistada. Kuid niilid on hulka aastaid juba kohtulikkude arwamiste ja teiste protsesside läbi küllaldasi tõendusi olemas, mis tõendawad, et nende kombewaenuliseft rabbide õpetusest awaldatud tõlgete kohta teadusliselt seisukohalt midagi wastu waielda ei ole. Juba aastate eest juudiwaenulise liikumise juhtide poolt 10.000-margalisel auhinna wäljakuulutamisel ühe tuttawa talmudiõpetuse walekstunnistamise puhul, tuli ainult üks koht kohtuliku kohtluse alla, kuna kõik teised kohad kõige piinlikumaid katseid wälja kannatafid.

Neid tõlkeid wõib seepärast usalduswäärilisteks hinnata. Need annawad rabbide õpetusest järgmise pildi:

Juudid kui juwalalapsed on ainukesed täisõigustatud inimesed; mitte-juudid tulevad loomadega üheastmelisteks pidada. Ainult juutide jaoks loodi maailm, mis neile jumalalt (jahwelt) omanduseks antud. Kõik maailmas on seepärast juutide omandus, ja mis mitte-juutidel olemas, on õigusetult omandatud. Juut ei tee seepärast pattu, kui ta mõõrast warandust omandab. Igasugune abinõu selleks on lubatud. Seda peab aga targalt ja ettevaatlikult tegema, et juutlus halwa kuulsuse ei omandaks (harilik kõnewiis lausub: „Et su nimi mitte rojastatud ei saaks“).

Kõik mitte-juudid on juutide filmis rojased; ta peab seepärast ligemast kollupuutumisest kõrvale hoidma. Jah, üks koht talmudi õpetusest õpetab, et juut peab kõik teistwiisi tegema, kui teised inimesed, et tal nendega midagi ühist ei oleks. (Seepärast kirjutawad näit. hebrealased omis raamatutes paremalt pahemale poole. Nad algawad oma raamatud tagast peale). Mitte-juudid on ainult selleks loodud, et ööd ja päewad juutidele teenida, ja seepärast loodi neid inimese näol, sarnanewad aga juutidele kui ahw inimesele. (Allpool toome kõikide nende wäidete kohta kindlaid tõendusi talmudist).

Seepärast on täiesti arusaadam, et juudil ühtegi kõlblist ega õiguslist kohustust mitte-juudi vastu ei tarwitse olla. Kõik, mis rabbid kõlblises seaduses ette kirjutawad, on maksew ainult juudilt juudi vastu, seega siis sugu- ja usukaaslastele. „Teised on wälja arwatud“ — lisawad rabbid tihti rõhutades juurde. Seepärast on mitte-juutide vastu lubatud: liiakasu wõtmine, petmine, kawalasti tüsifamine, waletamine, waga-telemine, leiu salajane omandamine, walewanne, igasugune omandamine kawaluslega. Sepher Ik. 92, 1 cp. 23 ütleb rabbi Albo, et jahwe (jumal) juutidele wõimuu on annud kõikide rahwaste wara ja were üle. Sohar III, 14, 3 ütleb: „Meie oleme õpetuse vastu wõtnud: Kõige paremat afumi (mitte-juudi) hulgast löö furnuks.“ Ja Jalkut Schimoni f. 245 kirjutab: „Kes jumalafartmatu werd walab (selle alla on kõik mitte-juudid arwatud), toob jahwale ohwri.“

Nii kui juutidel teiste rahvastega midagi ühist ei ole, nii on neil ka iseäraline jumal. Nad nimetavad teda jahweks (Deligihi järele jaho) ja kujukawad teda kui üht waenulist ja wrehimulist kärtemaksjat waimu. Jahwe awal dab kõik oma armastust juutidele ja on teiste rahwaste wastu täis wiha ja waenu. Ta teeb oma armastatud rahwale ülesandeks, kõik maailma rikkused oma wõimu alla wõtta ja teiji rahwaid, kui nad teeni ei taha, ära häwitada. (5. Moos. 7, 16: „Sa saad kõik rahwad ära häwitama, teda sinu isfand julle andma saab.“).

Selle iseäralise rahwa „isfand“ on aga wastuwaidlemata hoopis teistfugune kui kõlbliste rahwaste jumal. Kõitümbritsewa armastuse waimuga, kuidas teda Kristus õpetab, ei ole tal kindlasti midagi ühist. Meie ei wõi enciele ette kujutada, et Kristus ja tema jumal waenu ja häwitust teiste rahwaste wastu õpetada wõis. Sigusega on seepeale näidatud, misfugune iseärasine oluford Abram i jumalalihendusega on. Kui Abram Kaananimaale läks, austasid sealsed rahwad El-Elionis walguse ja tõe waimu ja kartsid El-Schaddais pimeduse ja häwituse waimu. Kuid see oli just El Schaddai, kellega Abram ühenduse löi. (Luther on seda kohta ebaõigelt tõlgitsenud). Algttekstis on öeldud (1. Moos. 12, 1—2: „Seal ilmutas talle end jahwe ja rääkis: Mina olen El-Schaddai ja tahan sinuga ühendust luua. . .“ Selle järele wõib nendele õigust anda, kes Abram i ühendust kui ühendust „paha waimuga“ märgiwad. Wõib olla tuleb kogu juutluse olewust ja tema wõõrastawat kombeõpetust ainult sellelt seisukohalt mõista.

Lähemal järeelwaatlusel näeme edasi, et juudid mitte ainult kõikidest teistest rahvastest eralduwa kombeõpetuse läbi iiksteisfega seotud ei ole, waid et nad ka kui iseäraline rahwuskond ja tõug ennast waljult teistest rahvastest lahutawad, igasfugust segamist ja ühinemist nendes põlgawad. Kuidas wõiwad nemad, kes nad endid walitud foost — kõrgemast inimkonnast — tunduwad, ennast olewustega segada, kes nende arusaamise järele loomadega ühel astmel seisawad? Nad

tunnemad ennast ju rabbide sõnade järele kui üks kuninglik sugukond ehk — moodsaate juutide ütelse järele — kui „loomulik inimkonna ülimuswõim“, selleks kutsutud, et kõikide teiste rahwaste üle walitseda! Näiteks olgu siinkohal meele tuletatud praegune Wenemaa, kus juutidel ülim võim). Piibel ja talmud keelawad seepärast juutidele ära, näisi võita teistest sugudest ja rahwustest. Alles uuemal ajal on mõned üffikud juudid nendest põhimõtetest kõrwale kaldunud — põhjustel, mis siin awaldamata wõiwad jääda

Nastafadafid harjutatud wali uleskaswatus on juutlust sarnaselt kinnitanud, et juudid weel tänapäew oma töu-iseäral- fufega kõikidest teistest rahwastest lahutatud on — üks olu- tingimine, mis nende kindlat ühtehoidmist weel edaspidi toetab ja nende eraldumist ning waenu mitte-juutide wastu terawa- maks teeb. See teatud, kuid siiski salajas hoitud waen kõikide mitte-juutide wastu — millest wiimased enamasti midagi ei aima — on see, mis neile moodsaate rahwaste hulgas imes- tustäratawat kasu ja wäljaulatama osa sallimaks on teinud.

Enne kui meie sarnaste teoreetiliste waatlustega ja nende lõputagajärgedega edasi läheme, tahame lugejatele wõimalust anda, juutide õpetustest ja seaduste wäljawõtetest õige asja- likkuse kohta iiflikku otsust teha. Kõik siin järgnewad wäljawõtted wõiwad erapooletute asjatund- jate läbi kohtulikult kinnitatud saada.

1.

Talmudi ja Schulchan-aruch'i kõlhwus.

Zmenäoliste wäljenduste tõttu, mis rabbide kirjad sisal- dawad, waieldakse tihti wastu, et talmud ja Schulchan-aruch on wananenud kirjad ja neil ei olewat enam mingisugust tähendust praegusele juutlusele. Sellele räägiwad wastu järg- mised tõesjad:

Dr. Jakob Fromer, Berliini juudi koguduse raamatu- fogu hoidja tunnistas omas raamatus „Juutluse olemus“, et ta omal kodumaal Galiitsias täielikult talmudiwainius üles kas- watatud on ja omas noores eas üldse mingisugust teist kirjan- dust tundma õppinud ei ole, kui rabbi-talmudi.

Kõikides suuremates linnades Saksimaal on talmudis-
kogudusi olemas, kelle liikmed mõned korrad kuus kokku tule-
wad ja mõne rabbi juhatusel talmudi õpetustes harjutavad.

„Archives israelites'is“ (1865, lht 25) on öeldud:
„Mis talmudise puutub, siis tunnistame teda tingimata
ülemaks Moosese seadusest.“

Professjis õpetaja Jenner'i vastu Magdeburgis 1888 a.
ütles kohulik asjatundja prof. Cohn (Marburgist) wande
all „et talmudi peale veel tänapäew kui juudi kõibluise õpe-
tuse allika peale waadata tuleb.“

Professjis ajalehetoimetaja Retwisch'i vastu Hannoveris
(1894) kinnitas asjatundja rabbi dr. Gronemann: „Tal-
mud on mõõduandew juutide seadusallikas ja omab veel
tänapäew täieliku maksuuse.“

Schulchan-aruch'i kohta, mis üks pisike wäljawõte tal-
mudist on, kirjutab rabbi dr. Rahmer Pierer'isi Konversations-
Lexikon'is, köide 16 (1879): Schulchan-aruch on Iisraeli
koguduste poolt mõõduandwaks juhtnõõriks usulises tegewu-
ses wastu wõetud.“

Üks Euroopa juutide kiriklik üldkoosolek, mis 1866. a.
Ungaris ära peeti, wõttis wastu järgmise otsuse: „Kristiini-
mestele tuleb seletada, et meie Schulchan-aruch'ist lahti ütleme;
tõeliselt peab aga iga juut igas paigas ja igal ajal Schulchan-
aruch'i õpetust jälgima.“ (Waata „Leb heibri“ Lemberg 1873).

Talmudi kõlbawuse küsimuse kohta kirjutab rabbi Munk
Berliinis „E.-B.-Zeitungis“ nr. 24 (1924. a.): Üksikud tal-
mudis leiduwad wäited ja otsused on kui niisugused mitte
täielikult kohustawad; küll aga on talmudi targad
omas kogus mõõduandwad, ja seepärast on
nende läbiharutuste tagajärg kohustaw juu-
tidele igal ajal ja igas kohas.“

2.

Juudid kui muulased ja teiste rahwaste wäenulased.

1. Moos. 26, 3: „Ela kui wõõras siin maal, ja ma tahan
sinuga olla ja sind õnnistada (sulle kasu tuua); sest sulle ja
ju soole tahan ma kõik need maad anda.“

5. Moos. 2, 25: „Sel päewal tahan ma hařata su hirmu ja su kartust panema rahwa peale, mis kõige taewa all, kes kõnet sinust kuulewad, ja nemad peawad wõrõsema ja nõdraks saama sinu ees.“

5. Moos. 23, 20: „Muulaste wastu wõid sa liiakasu wõtja olla, aga mitte oma wenna wastu (omařt rahwuseřt), et jahwe (jumal) find õnnistaks kõigis, mis sa ette wõtad seal maal, kuhu sa tuled, et seda oma walitsuse alla wõtta.“

5. Moos. 14, 21: „Ühtegi raibet ei pea teie sõõma; wõõrale, kes su wõrawas on, wõid sa seda anda, et ta seda sõõb, ehř müü müu maa inimesele. . .“

3.

Juutide wabatahtlik lahutus teistest rahwastest.

Moosese järele räägib juutide rahwuslik jumal jahwe oma rahwale: „Ma olen find lahutanud kõikidest maapealsetest rahwastest, et sa minu omaks jääks. . .“

„Soia ennast, et sa ühendust ei loo selle maa elanikkudega, kuhu sa tuled, et nad mitte sülle pahanduseks ei saaks, waid nende altarid pead sa ümber lükkama, nende jumalaid purustama ja nende pühad hõied juurini häwitama.“ (2. Moos. 34, 11—13).

„Sa Jehoowa, su Jumal neid (teisi rahwaid) su kätte annud ja sa neid saad maha lõõnud; siis pead sa neid õieti jootumaks ära kaotama, ei sa pea mitte nendega seadust tegema ega nende peale armu heitma. Sa sa ei pea mitte nendega languksiks saama; oma tütar ei pea sa mitte ta pojale andma, ja tema tütar ei pea sa mitte oma pojale wõtma.“ (5. Moos. 7, 2—3).

(Arwamine, et need wanad seadused käiwad ainult juutide ülespidamise kohta wana Kanaanani rahwaste wastu, ei ole keřtew. Mõõduandwad rabbid finnitawad itka jälle, et juutluse wanu seadusi mitte kõigutada ei tohi ja et nad täheřtuilist tänase päewani makswad on. Tuletatagu meelde, et

juutide puht-wälisest kometest, nagu loomatapmistest, pühapäewa-pühitsemisest, ümberlõikamisest, söömaseadusest jne. tänapäewani täpselt kinni peetakse, nagu see sündis 3000 aasta eest).

4.

Kõlbliste kohustuste mitte-tähelepanek mitte-juutide (Gofim, akum) vastu.

Jalkut Rubeni 20 b; „Digele on lubatud pefflikult toimetada, nii kui Jakob tegi.“

Tosaphot Baba mezia 61 a: „On lubatud goile (mitte-juudile) lahju teha ja temalt liiakasu võtta; kui sa aga oma ligemisega mingifugust äri teed, siis ei tohi keegi oma wenda petta.“ (Tuleb tähele panna, et „ligenine“ ehk „wend“ juudile ikka ainult oma sugu- ja usufeltiline tähendab).

Choschen ha-mischpat 348, 2, Haga: „Akumi effitust kasutada on lubatud, näit. teda petta arwe kokuwõtmisega ehk temale mitte ära maksta, mis temale wõlgnetakse; aga ainult siis, kui ta seda ei märka. . .“

Ghosch. ha-mischpat 285, Haga: „Juut, kes akumile midagi wõlgneb, kui akum ära sureb ja keegi akumitest sellest midagi ei tea, ei ole kohustatud seda tema pärijatele ära maksta.“

Chosch. hamm. 266, 1: „Akumilt ära kaotatud asja wõib omale pidada . . . ja, kes seda tagasi annab, on seadust rikkunud, sest et ta seega usmatu wõimu kinnitab.“

Chosch. hamm. 156, 5, Haga: „Akumi omandus on kui peremeheta warandus, ja igaihel, kes ennem tuleb, on sellest kasu.“

Chosch. hamm. 183, 7, Haga: „Kui keegi akumiga äri teeb ja sinna juurde tuli teine juut ja aitas akumit petta mõõbus, kaalus ehk arwus, siis tuleb neil see kasu jaotada.“ (Akum ja goi täh. mitte-juut).

Tosaph. Sanhedrin 57 a: „Iisraeli mehele on lubatud goile ülekohtu teha, sest on kirjutatud: Sa ei pea oma „ligemisele“ (omasugusele, rea) mitte ülekohtu tegema, ja selle all ei mõelda goid.“

Traktat Baba mezia 111 b: Piibli sõnadele lisaks: „Ea ei pea päevatöölist, kes sinu „wend“ on ja kes puudust kannatab ja waene on, mitte rõhuma, lisab talmud juurde: „Teised (mitte-juudid) on väljaarvatud.“

Traktat Jebamoth 47 b: „Koa laps (mille all goid mõeldakse), surmatakse, kui ta ka wõhem kui üks penn warastanud on.“

Tosaph. Aboda zara, 71 b: „Koa lastele on rõõvimine keelatud ja neid ei hoiatata selle eest teisiti, kui et neid hukatakse.“

Sepher mizvoth (Amst. 1660), 73 c: „Zumal on meie käskinud goist liiakasu-makku nõuda ja siis alles temale laenata, nii et meie temale mingit kasu ei tee ja mingit abi ei anna, waid meie peame temale kahju sünnitama, ka siis, kui meil sellest kasu on.“

5.

Meelekõrkus, inimestewaru ja põlgatus — juudi õpetuse põhimõte.

Teie (juudid) saate inimesteks nimetatud, maailma rahwad aga mitte inimesteks, waid lojusteks arvatud.“ (Talmud Baba mezia 144 b, wõrdle Kerithoth 6 b, 7 a).

Schene luchoth ha-berith'is 250 b seisab: „Eh! küll maailma rahwad wäliselt Jisraeli rahwale sarnanewad, on nad siiski ainult kui ahwid wõrreldes inimestega.“

Jalkut Rubeni'eis 12 b seisab sõna-sõnalt: „Aga akumit (mitte-juuti), selle hing rojasest waimust alguse on saanud, nimetatakse seaks. Ja kui see nii on, siis on akumi ihu kui sea ihu ja hing.“

Schenê luchôth ha-berith (Wilmersdorf 1686) 124 b: „Maailm on Jisraeli rahwa jaoks loodud; nemad on see milki, teised rahwad nende päälised.“ (Sellest on näha, et tõelikult teist rahwast ei ole peale Jisraeli rahwa, sest teised rahwad on ainult tema päälis.“

Midrasch Schir ha-schirim (Wilmersdorf 1673) 273 c: „Zust kui majajsa korwe, milledesse sõnnikut ja õlge ehk kõrvi ja haganaid heidetakse, mitte millegiks peab, sest et nad midagi

wäärt ei ole, nii ei pea ka püha jahwe (jumal) neid mislegiks, sest et nad midagi wäärt ei ole."

Jalkut chadasch (Amsterdam 1659) 154 b, nr. 7: „Rahwastel (mitte-juutidel) ei ole hinge peale tõpra ja (teiste) loomade elujõu."

„Mitte-juudi seeme on kui tõpra seeme." (Tos. Jebamoth 94 b, Tos. Kethuboth 3 b, Tos. Sanhedrin 74 b).

Talmud, Schabbath 89 a: „Mis tähendab Sinai mägi? Seda mäge, mille pealt (Moosese seadusandluse läbi) (juutide) waen maailma rahwaste peale alla tuli." (Sinah tähendab waen).

5. Moos. 7, 16: „Ja sa pead ära kaotama kõik rahwa, mis jahwe, su jumal sulle annud; ei su film pea armu neile andma; ja sa ei pea nende jumalaid mitte teenima, sest see tuleb sulle wõrgutamise paelaks."

6.

Waen mitte-juutide riigi vastu, mitte-juutide rahwaste allahetmine ja sootumaks hääwitamine.

5. Moos. 17, 15: „Oma wendade seast pead sa enese üle kuninga tõstma; ei sa wõi mitte enese üle panna üht wõõra maa meest, kes ep ole sinu wend."

Jesaia 60, 12: „Sest rahwas ja kuningriik, mis sind ei wõta teenida, peab hulka saama ja paganad (mitte-juudid) peawad puupaljaks saama tehtud."

5. Moos. 7, 24: „Ja ta annab nende kuningad su kätte, et sa ära kaotad nende nime taewa alt."

Jesaia 49, 23: „Ja kuningad peawad sinu hoolekandjad, ja nende emandad su ammed olema, ja filmili maha kummar-dama su ette, ja su jalgade põrnu laskuma."

Jesaia 60, 10: „Ja wõõra lapsed peawad su müürid üles ehitama ja nende kuningad sind teenima . . . ja su wärawad peawad alati ööd ja päewad lahti olema, et paganate (mitte-juutide) wara saaks sinu juurde toodud ja nende kuningad su juurde saadetud."

Pettus ritigi vastu lubatud.

Choschen ha-mischp. 388, 2: „Ja kui kuningas küskis, talle miina ehk õlgi ehk muud asju muretseda ja üks ülesandja tuli ja ütles: Waata, sel ja sel on weini ehk õlgede tagawara seal ja seal kohal, siis mindi sinna ja wõeti ära, siis on ta (ülesandja) kohustatud seda (teistele juutidele) ära tasuma.

Ülespidamine kohtu ees.

Talmud, Baba kamma 113 b, annab juudi kohtunikkudele järgmist juhatusi: „Kui üks juut ühe mitte-juudiga kohtu käib, siis tee nii: Kui sa oma wennal (sugukondlasel) juudi seaduse järele wõita lasta wõid, siis lase teda selle järele wõita ja ütle siis mitte-juudile: Nii ütleb meie seadus. Wõid sa aga teda (juuti) mitte-juudi seaduse järele wõita lasta, siis lase teda (juuti) selle järele wõita ja ütle siis mitte-juudile: Nii ütleb teie seadus. Kui aga mitte, s. t. üks kui ka teine seadus juudile peri ei ole), siis tarwita tema (mitte-juudi) jaoks kawaluse wõtteid.“

Walewanne lubatud.

Jore de'a 239, 1. Haga: „Kui juut üht akumil warastanud on, ja temale ettepanek tehtakse wannet ära anda teiste juutide juuresolekul, ja need teawad, et ta walet wannuks, siis peawad nad teda sundima akumiga kofku leppima ja mitte walet wanduma, kui teda ka selleks sunnitakse, et ta nimi wande läbi mitte roojastatud ei saaks. Kui teda aga sunnitakse (wannet andma), ja nime rojastamisest asjas ei ole, siis peab ta seda wannet südamisest wäartusetaks tunnistama, sest et ta sunnitud oli wanduma, nii kuidas ülalpool § 322 öeldud.“

Ghosch. ha-mischpat 28, 3: „Kui ühel akumil juudi vastu mingisugune nõudmine on, ja seal juures ainult üks

juut on, kes tunnistust anda võib akumi heaks juudi vastu, ilma et üks tunnistaja seal juures on peale juudi, ja akum nõuab, tema eest tunnistada, siis on temal (juudil), sel kohal, kus akumil seadus maksew, et ühe tunnistaja tunnistuse eest tawu nõuda võib, keelatud, tema (mitte-juudi) heaks tunnistada; ja kui tema siiski tunnistuse ära annab, siis tuleb teda kogudusest wälja heita."

Suurel lepituspäewal räägivad juudid oma kirikus juure pühalikkuse all kolm korda järgmist n. n. „kol-nidre-palmet“:

„Kõik tõestused, lahkiitlemised ja ärawandumised, konna- mid, kinujed, kinused ja wanded, mida meie töotame ja wan- nume ja ära anname ja oma hingedega kõtma saame sellest lepituspäewast kuni järgmise lepituspäewani, neid kõike kah- jatseme meie; need kõik peawad lahendatud, wabastatud, lõpe- tatud, tühjaks tunnistatud ja ärahäwitatud saama, ilma jõuta ja maksuufeta olema. Meie töotused ei tohi töotused olla- meie wanded ei tohi wanded olla.“ (Wõrdle dr. Erich Bischoff: „Rabbide muinasjutud“, lht. 14).

10.

Juudi õpetuse salajashoidmine.

Sanchedrin'is 59 a ja Chaggiga's 13 a õpetab talmud, et mitte-juut, kes talmudit uurib, ehk üks juut, kes mitte- juudile talmudit õpetab, surmaga karistada tuleb.

Schaare theschuba's on wõeldud, et juut, kes midagi talmudist ehk muust rabbide kirjandusest ümber tõlgib ja mitte- juudile kättesaadawaks teeb, ärandjaks loetakse ja salajast ära häwitatud peab saama.

Seepärast on asjata waew rabbilt talmudi kohta midagi küsida.

11.

Salatapmine lubatud.

Choschen ha-mischpat 338, 10: „On lubatud üles- andjat surmata igal pool ka tänapäew; ja nimelt on lubatud teda surmata enne kui ta ülesanda saab, s. t. kui ta ainult ütleb: „Mina annan selle ja selle üles“, siis on tema ernasi

juba surmale pühendanud ja teda tuleb hoiatada ja talle öelda: 'Ära anna üles.' Kui ta aga kangelaelne on ja ütleb: 'Ei, ma annan siiski üles', siis on see käsiks, teda surmata, ja igaliks, kes teda ennem surmab, on heateo lorda saanud."

Choschen ha-mischpat 388, 15: „Kui kellegi kohta kindlaks tehakse, et ta üht juuti ehk selle raha kolm lorda akumise üles annud on, siis tuleb abinõusid ja teid leida, teda siit ilmaft ära toimetamiseks.“

„Kulusid, mida tehtud on, et üht äraandjat siit ilmaft ära toimetada, on kohustatud kõig selle koha (juudi) elanikud kandma, ka need, kes oma maksusid teiste kohta maksavad.“

12.

Juudi ebakõlblus.

Speäranis wõdrastawalt mõjub kirjades, mis usulist iseloomu kandma peawad, toimetus mitte-puhtade suguliste asjadega. Rabbide õpetus lubiseb nendest. Sugulisele läbikäimisele, ka väljaspool abielu, pühendab juut suure tähtsuse, ilma et ta selle juures häbitundmust arwesse wõtaks! Ta räägib ja kirjutab igal pool awalikult nende asjade üle ja ülistab ennaft omas sugulises kerglases elus. Nii räägitakse Eleasar ben Durdejast, et ilmas ühtegi libu pole olnud, selle juures ta ei ole käinud (Aboda sara 17 a). Abielurikkumine mittejuudi naisterahwaga ei ole abielurikkumine, sest mitte-juutide abielu on juutide arusaamise järele mitte-seaduslik (Sanhedrin 74 b). Ka suguline läbikäimine lastega on lubatud. Aboda sara 37 a räägib: „Meie targad ütlevad, et naine suguliselt läbikäimiseks kõlbulik on, kui ta kolm aastat ja üks päew wana on.“ Traktat Nidda V, 4 peab isegi wõimalikuks tütarlapse pahasti tarwitamist alla kolme aastat. Sugulise läbikäimise kohta teiste mitte-juudi naiste ja tütarlastega ei ole talmudi õpetuses suuremat karistust ette nähtud.

Arwurikkad kohad talmudi õpetuses sisaldawad näitusi, kuidas sugutust loomuwastaselt toimida wõib. Kirjeldused on niiwõrd põhjalikud, et nende peale kui juhiste peale hoora-eluks waadata tuleb. Niijuguiseid kirjeldusi leidub muuseas

Jebamoth 62 b ja 65 b, Chagigah 15 a, Niddah 31 b, 64 b, Kethuboth 66, Meiloh 17 a, Berachoth 60 a, Gittin 70 a, Nedarim 20 a, Kethuboth 60 b, 72 a, Pesachim 112 b, Erubin 100 b, Sanhedrin 9 b, Schabbath 65 a. Need peatüfid on farnafe alatu mõttewiifiga, misjuguft waewalt mõne teife rahwa juures kogu ilmas leida wõib. Ja see feifab kõif raamatutes, mis „pühad“ peawad olema!

*

Kui usuõpetufe all õpetuift mõista tuleb, mis inimest kõlblifele elule õpetab, mis teda fihutama peab, oma enese-täienduseks töötama ja aukartuift kõlblife ilmaseadufe wastu tundma, siis peab tunnistama, et nimetatud juudi õpetuifstel ja feadufstel midagi ühifit ei ole usuõpetufega, jah, wastuõffa, ufuwastalifed on. Ei wõi ühtegi usuõpetuift olla, mis ebatõlb-luft ja kiritegewuift õpetab. Seda teewad aga rabbide õpetufed.

Et need ülaltoodud talmudis ja Schulchan-aruch'is efitatud maatlemifed weel tänapäewafes juutlufes elulifed on, tunnistawad järgmifed tõeasjad muemateft juutide kirjadedest.

Juudid kui ifeäraline rahvus ja tõug.

„Archives israelites“, üks mõõduandew juudi häälefandja, kirjutas 1864 a.: „Zisrael on rahvus. — Meie oleme juudid, feft et meie juutidena oleme flündinud. Laps, mis iisraeli wanematelt pärit, on iisraelif. Sündimine paneb talle kõif iisraeli kohustufed peale ja mitte alles ümberlõikamise läbi ei saa meie iisraelideks. Ei, ümberlõikuift ei saa wõrrelda krist-laste ristimisega. Meie ei ole mitte juudid, et me ümberlõigatud oleme, waid meie laseme omad lapsed ümberlõigata feepärast, et meie iisraelid oleme. Zisraeli petfat wajutatakse meile flündimise läbi ja feda petfatit ei wõi meie iialgi ära kaotada, iialgi kõrwale heita; ifegi fee iisrael, kes oma usku falgab, kes ennast ristida lafeb, ei lõpeta feega weel iisraeliks olemist, ja kõif iisraeli kohused lasuwad tema peal ifta edasi.“

Lucien Wolff, suure inglise juudi-ühenduse juht, kirjutas aastate eest „Pall Mall Gazette's“:

„Bastuseiswate wäidete peale waatamata hoian ma sellest kinni, et juudid enne juudid olema peawad, kui et nad inglasteks saawad! . . . Meil, juutidel, on selles, mis „Moosese seaduseks“ nimetatakse poliitiline credo (seda tunnistada ja mitte-tunnistada) peensamast iseloomust.“

19. sept. 1918. a. seisis Saksamaal sündinud H. Samuel Londoni politseikohtu ees süüalusena, oma rahwuse mahasalgamise pärast. Ta ütles wande all:

„Mina olen juut; ehk küll Saksamaal sündinud, kuid ühtegi tilka saksa werd ei jookse minu soontes. Minu kaastundmus on täielikult inglise poolt. Kui juut ei ole mul rahwust.“

Täiesti sarnaselt pidas ennast ülewal tuntud inglise rahamees Sir Alfred Mond, kui tema poole küsimusega pöörati: „Teie peaksite ju sakslane olema, sest teie kannate Saksa nime, elate hulk aega juba Saksamaal ja olete seal sündinud?“ — Ta wastas:

„Jaapanlane, kes Saksamaal sündinud, ei saa feeläbi sakslaseks, ja juut, kes Saksamaal sündinud, ei saa niisamuti feeläbi sakslaseks. Need on were ja tõu küsimused.“

Järgmise küsimuse peale, kas tema, peale selle kui ta rahwustanud on, ennast inglaseks tunneb, wastas ta; „Mitte inglaseks, waid kui Inglise alam.“ — Küsimine: „Teie peate ju ometi millegi rahwusse kuuluma?“ — Wastus: „Zamuidugi, juudi rahwusse.“

Endine Ameerika saadik Morgenthau oli 1923 a. seletanud, et ta küll on juudi usku ja werd, kuid siiski hea ameeriklane. Selle üle erutas ennast mõõduandew juudi ajaleht „Jewish World“ ja ütles:

„Kus jääb seal juudi truudus? . . . Juudi werd olla ja ilma tõu ja usu salgamata — sealjuures ameeriklane? . . . See on ju täiesti uus piibli ja juudi kirjade seletus! Kas meie selleks oleme omaks rahwaks jäänud, et jankels saada? Missugune nurjatus! Missugune iseäraline hingeteadus wäljendub ennast selles alanduses!“

Nii siis: juut ei wõi ja ei tohi mingisuguse teiste rahwuse kuuluda kui ainult juudi rahwusse.

Ühel seadustruude juutide koosolekul Berliinis 24. jaan. 1912 a. seletas advokaat Loeb suure liiduawalduse all: „Meie elame ühes kristlikus riigis; see on juutluse huwides ühte sündmata. Kristlik riik tuleb kõrvaldada.“

Rõõkides kultuur-riikides on juudid riigipöörde liikumistes juhtiwad jõud. (Seda näeme selgesti praegusel nõukugude Wenemaal, kus juudid juhtiwatel kohtadel istuwad wale nimele all).

Juutlus kui iseäraline riik.

Juudid moodustawad, oma lahutuse peale waatamata — hästi liidetud iseäralist riiki, kes teatud waenus kõikide mittejuutide riikidega seisab ja salajaselt nende urgitsemise kallal töötab. See äratundmine ei ole mitte uus, sest juba 1834 a. tähendab Moltke omas kirjutuses „Poola sifemised asjaolud“, et juutlus on „riik riigis.“ Ta rõhutab, et neid „tundmata ülemuse läbi ühisteks otstarweteks korrapäraliselt juhitakse“ ja igat lafsel, neid rahwustada, tagasi tõrjuwad.

Weel selgemini kirjutas Fichte 1794. a. omas kirjutuses Prantsuse rewolutsiooni üle:

„Peaegu üle kõikide Euroopa maade laiutab ennast üks wägew, waenumeeleline riik, kes kõikide teistega alaliselt sõjajalal seisab, ja kes mõnes riigis wäga raskelt kodanikka rõhub: see on juutlus . . . riik, kes kogu inimkonna waenuks üles ehitatud on. . . Kas teie ei tuleta jün enesele meelde riiki riigis? Kas ei kujuta teie enesele ette, et juudid, kes ilma teieta ühe riigi kodanikud on, mis kindlam ja wõimukam kui kõik teie omad, kui teie neile ka weel oma des riikides kodaniku õigused annate, teie teised kodanikud jalge alla tallama saawad?“ . . .

Prof. Adolf W a h r m u n d, raamatu „Nändawa rahwa seadus ja praegune juutide wõim“ toimetaja ütleb:

„Juutide teekäik üle maailma on sõjakäik selle waldamiseks. Nad asendawad oma leeri, wale lipuga kaetult, waenlase kessele, iga filmapill walmis olles päätetungimiseks.“

Ühine waen — juutluse põhimõte.

Sionist Ch. Skel Zwi Alöhel awaldab ajakirjas „Zamus“, faust 2, 1912|13 kirjatöö pealkirja all „Suur waen“. Selles seisab: „Nii kui meie, juudid, igast mitte-juudist teame, et ta kuskil oma iidame nurgas antifemiit (juudidivastane) on ja olema peab, nii on ka iga juut omas täies minas kõige mitte-juutluse waenlane...“ „Õdelikult ei ole minus midagi nii elaw kui see kindel teadmine, et kui midagi olemas on, mis kõiki juute maailmas ühendab, siis on see see suur ülew waen.“

Du etagu siinkohal meelde eelpooltoodud tähendus sõna „Siinai“ kohta.

*

Kõigest sellest on näha, et juutlus ennast tänapäewani juldumata kuristiku läbi teistest rahwustest lahutatuna tunneb — oma tahtmise labi, täh oma loonnuse, samuti oma seaduse läbi. Juudi seadus annab sellele asjaolule awaliku peitmata näituse, ta säeb lahutuspiiri juutide ja mitte-juutide wahese ja isutab lepitamata waenu nende wahese. Ta ühendab juute wõitlusühenduseks, kes oma ülesannet kõige esmalt mitte-juudi rahwaste majanduslikus riiumises, siis nende teenistuskasutamises (orjastamises) — ja, kui wõimalik: selle täielikus häwitamises näeb. Wõitlusabinõuks tarwitab juutlus sealjuures kawalust ja elstist, pettust igal moel. Nii on siis juutlus teatud waenlane kõikidele mitte-juudi rahwustele ja peab nende wõstu salajat sõda. Seeläbi, et see sõda mitte awalikult wäljakuulutatud ei olnud, ei aimanud mitte-juudi rahwused sellest midagi — sedawähem, et juutlus täieliku wätise wagadusega oma häätahlikkust ja rahulikku meelt näidata püüab.

Et aimduseta rahwad juudi kinnituse uskuwad, on nad juudid pahaaimata eneste keskele wõtnud ja neile piiramata usaldust kinninud.

Nad on neile täielikud kodaniku-õigused annud ja kõik-fugu seisufordasi riigis ja seltskonnas wõimaldanud. Nad ei aimanud, et nad seega oma riiki ja iseennast kawalale waen-lasele wälja andsid. Sest juut kasutas neid wõimaldatud

usalduskohti kindlasti selleks, et oma tõule ja salajasele juudi erataolisele riigile kasu tuua. Nii oli neil kerge kõiki teisi rahwaid võita ja enesele võimu kätte saamist kergendada.

Täna walitseb juutlus pea kõikides õhtumaa maailma kiikides. Ainult Jaapan ja Hiina on suutnud sellest võimupiirkonnast ennast eemal hoida. Juutluse käes on pangad ja börsid, samuti suurkauplemine; tema käsutab laialdast awalikku ajakirjandust; ta walitseb teatrite ja kinode üle (väljamaal) ja juhib halwal korral awalikku elu. Tema walitseb määratute töölaliste masside üle, kusjuures ta nendes lootusi äratavabadusele ja walitsemisele. Ka walitjustes leidub juutlust, peale selle, kui ta walitsejaid troonilt tõukas ehk neid kui turuteatri titekefi oma kohtadele jättis. Ta mõjub ka suurelt osalt kristliku kiriku ja selle elu peale, peale selle, kui arwurikkad juudid end ristida lasksid, ennast kristliku waimulikkuse hulka segasid, et juutluse heaks kaasa mõjuda.

*

Niisugune seisuford on loodud ehitusest. Mitte-juudi riigid on eelarwamises hoitud, et neil juutluslega kui ausa usufogudusega tegemist on, sellel tõsine tahtmine maksawat korda ja awalikka seadusi tunnistada. Alastoodud tunnistusest selgub, et sarnane võimalus võimata on ja et mitte-juudi riigid wale ettekujutuse ohwiriks on langenud.

Juudid ei ole mitte usufogudus, waid jala wande läbi lahutamata ühendatud ühiskond ainelise kasu saawutamiseks, mitte-juudi rahwaste täielikuks orjastamiseks ja häwitamiseks — eesmärk, mida nad kõikide kõlbliste kohustuste ärasalgamise ja kinkitud usalduse häbemata kurjasti tarwitamise läbi suurelt osalt juba kätte saanud on.